

TOKYO CAMİİ CUMA HUTBESİ

29 Ekim 2021

ONUN BİZE MİRASI, EŞSİZ VEFASI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ، وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ.

Muhterem Müslümanlar!

Geliniz, bugünkü hutbemizde âlemlere rahmet olarak gönderilen Sevgili Peygamberimizin hayatından vefa örneklerini yeniden hatırlayalım.

Aziz Müminler!

Resûl-i Ekrem (s.a.s), ilk önce Rabbine karşı vefalıydı. Nitekim O, Cenâb-ı Hakk'a kulluk ve itaatten, sadakat ve teslimiyetten bir an olsun ayrılmadı.

Allah Resûlü (s.a.s) insanlara karşı vefalıydı. O, öylesine vefalıydı ki ömrü boyunca insanların dünyada ve ahirette huzura ermeleri için çırpınmıştı. Nitekim Rabbimiz, bir ayette Habibine şöyle seslenmişti: “İman etmiyorlar diye neredeyse kendini helâk edeceksin!”¹

Değerli Müminler!

¹ Şuarâ, 26/3.

² Ebû Dâvûd, Cihâd, 31.

Rahmet Peygamberi (s.a.s), anne ve babaya vefa gösterilmesine ise ayrı bir değer vermişti. Bir keresinde “Anne babamı ardından ağlar bırakıp sana geldim Yâ Resûlallah!” diyen bir gence “Onların yanına geri dön ve ikisini de nasıl ağlattıysan öylece güldür!”² buyurmuştu.

Aziz Müslümanlar!

Resûl-i Ekrem (s.a.s), ahbine vefa gösterir, verdiği sözü muhakkak yerine getirirdi. Bir hadisinde ahde vefanın önemini şöyle anlatmıştı: “Emanete riayet etmeyenin imanı olgunlaşmamıştır; ahde vefa göstermeyenin ise dini kemâle ermemiştir.”³

Değerli Müminler!

Vefalı olmak imandandır ve müminin şanıdır. O halde, bugün bize düşen, ümmeti olmakla şeref bulduğumuz Sevgili Peygamberimiz gibi vefalı olmaktır. “Müminler, emanetlerine ve verdikleri sözlere riayet ederler.”⁴ ayetini hayatımıza taşımaktır.

³ İbn Hanbel, III, 134.

⁴ Mü'minûn, 23/8.